

Danielin kirja – numero seitsemänkymmentäkuusi

Profetioiden avaaminen: valon hylkääminen vuonna 1856 ja sen seuraukset

Jeff Pippenger

2024-02-09

Vuonna 1856 ”seitsemän ajan” valo avattiin sineteistä, ja vuoteen 1863 mennessä tuo valo hylättiin. Juudasta tullut profeetta toi valon pahalle kuningas Jerobeamille, ja Jerobeam hylkäsi valon. Jesaja toi saman valon pahalle kuningas Aahakselle, ja myös hän hylkäsi sen. Koska sekä Jerobeamin valtakunnat (pohjoinen) että Aahaksen valtakunnat (eteläinen) kieltäytyivät Siloan lammikkoon liittyvästä valosta, pohjoisesta tullut kuningas vei ne orjuuteen vuosina 723 eKr. ja 677 eKr. vastaavasti.

Mooses Aaronin kapinassa, Jesaja Ahasin kanssa ja Jeremia muiden kuninkaiden kanssa edustivat Milleriittien historian uskollisia, jotka kaikki edustivat valon sanansaattajia viimeisten päivien kapinassa. Viimeisten päivien ”ensimmäinen” kriisi vuonna 1863 ja Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun ”suuren maanjäristyksen” (pian tulevan sunnuntailain) viimeisten päivien ”viimeinen” kriisi esitetään kaikissa näissä profeettallisissa linjoissa. Juudasta tullut profeetta edustaa profeettaa, joka luopui vastuustaan ja päättyi haudatuksi samaan hautaan kuin luopioprotestantismi. Hänen kuolemansa ja hautaamisensa olivat seurausta siitä, että hän päätti syödä ja juoda Beetelin valehtelevan profeetan ruokavaliota.

Tuomio, jossa paavius (Assyrian kuningas) sunnuntailain aikana voittaa heidät, ja jota esikuvasi Jerobeamin ja Ahasin pohjoisen ja eteläisen valtakunnan hajottaminen, vastaa Juudan profeetan kohtaloa, sillä hän kuoli ”leijonan” ja ”aasin” välissä. ”Leijona” on Babylonin vertauskuva, joka viimeisinä päivinä on paavius.

Ja tapahtui, että kun hän oli syönyt leipää ja juonut, hän satuloi hänelle aasin, nimittäin sille profeetalle, jonka hän oli tuonut takaisin. Ja kun tämä oli lähtenyt, leijona kohtasi hänet tiellä ja surmasi hänet; ja hänen ruumiinsa jäi heitettynä tielle, ja aasi seiso i sen vieressä, myös leijona seiso i ruumiin vieressä. Ja katso, miehiä kulki ohi, ja he näkivät ruumiin heitettynä tielle ja leijonan seisovan ruumiin vieressä; ja he tulivat ja kertoivat siitä siinä kaupungissa, jossa vanha profeetta asui. Kun profeetta, joka oli tuonut hänet takaisin tieltä, kuuli siitä, hän sanoi: Se on Jumalan mies, joka oli tottelematon Herran sanalle; sen tähden Herra on antanut hänet leijonan valtaan, ja se on raadellut ja surmannut hänet Herran sanan mukaan, jonka hän puhui hänelle. Ja hän puhui pojilleen sanoen: Satuloikaa minulle aasi. Ja he satuloivat sen. Ja hän meni ja löysi hänen ruumiinsa tielle heitettynä sekä aasin ja leijonan seisomassa ruumiin vieressä; leijona ei ollut syönyt ruumista eikä raadellut aasia. Ja profeetta nosti Jumalan miehen ruumiin ja pani sen aasin selkään ja toi sen takaisin; ja vanha profeetta tuli kaupunkiin suremaan ja hautaamaan häntä. Ja hän laski hänen ruumiinsa omaan hautaansa; ja he valittivat häntä sanoen: Voi, veljeni! Ja tapahtui, sen jälkeen kun hän oli haudannut hänet, että hän puhui pojilleen sanoen: Kun minä kuolen, niin haudatkaa minut siihen hautaan, johon Jumalan mies

on haudattu; pankaa minun luuni hänen luittensa viereen. Sillä se sana, jonka hän Herran sanan kautta huusi Beetelin alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevien uhrikukkuloiden pyhäkköjä vastaan, toteutuu varmasti. 1. Kun. 13:11–32.

Juudealainen profeetta kuoli kahden symbolin välissä. Leijona on Babylonin symboli, ja nykyajan Babylon viimeisinä päivinä on Pohjoisen kuningas, joka tulee loppuunsa ilman auttajaa Danielin kirjan yhdentoista luvun jakeessa neljäkymmentäviisi. Hänen valtansa merkki on auringonpalvonta, joka on neljäs kauhistus, ja jossa Laodikealaisen adventismin neljännen sukupolven kuvataan kumartavan aurinkoa kohti Hesekielin kirjan kahdeksannessa luvussa. Millerin unessa hänelle näytettiin, että jalokivet eivät ainoastaan hajaantuneet ja peittyneet, vaan myös itse lipas, joka edusti Raamattua, revittiin hajalle.

Adventismin kolmannessa sukupolvessa adventismin johto edisti niin sanottujen nykyaikaisten raamatunkäännösten käytön käyttöönottoa. Nuo niin sanotut nykyaikaiset käännökset perustuivat turmeltuneeseen käsikirjoitusaineistoon, jota synnin ihmisen teologit ja luopioitunut protestantismi ovat edistäneet. Millerin lipas oli King James Version, joka oli käännetty turmeltumattomista käsikirjoituksista.

Laodikealaisen adventismin neljänteen sukupolveen mennessä kirkko oli liittynyt Kirkkojen maailmanneuvostoon, Rooman kirkon ja hänen tyttäriensä muodostamaan liittoutumaan. Adventismi väitti vuosikausia nukkuvan laumansa tähden, että he olivat Kirkkojen maailmanneuvostossa vain ”tarkkailijoita”, kunnes tämän pahan liittoutuman säännöt paljastivat, että ”tarkkailijan” asema merkitsee täysivaltaista äänioikeutettua jäsentä!

Neljännessä sukupolvessaan he myönsivät kahdesti ”synnin ihmiselle” kultamitalin. Ainakin toiseen mitaleista oli painettu katolinen käsitys Kristuksen toisesta tulemisesta: siinä Jeesus esitettiin asettamassa jalkansa maan päälle palatessaan, ja siihen sisältyi Kristuksen taakse katolinen auringonkehä sekä neljännen käskyn katolinen lyhennelmä, jossa yksinkertaisesti sanottiin: ”muista sapatti.” Oikeudenkäynnissä (mikä on oikeudellinen lausuma) General Conferencen presidentti antoi todistuksen, jossa hän totesi, että seitsemännen päivän adventistikirkko uskoi ennen paaviuden olevan antikristus, mutta että hänen kirkkonsa oli jo kauan sitten sijoittanut tuon uskomuksen ”historian roskatunkioon.”

Neljäs kauhistus (sukupolvi) on siinä, missä Jerusalemin seurakunnan kaksikymmentäviisi johtajaa kumartaa aurinkoa. Etenevät kauhistukset alkoivat sisäänkäynnille pystytetystä mustasukkaisuuden kuvasta, joka merkitsi alkua. Juudasta tullut profeetta päätyy haudatuksi luopioprotestantismin kanssa, ja leijona (Babylon) surmaa hänet, sillä hän palasi luopioprotestantismin menetelmätapaan eikä sen vuoksi kykene tunnistamaan, että juuri Rooma vahvistaa näyn; ja siellä, missä synnin ihmisen symbolin vahvistamaa näkyä ei ole, päädytään lopulta synnin ihmisen puolelle.

”Ne, jotka joutuvat hämmennyksiin ymmärryksessään sanasta eivätkä kykene näkemään antikristuksen merkitystä, asettuvat varmasti antikristuksen puolelle.” Kress Collection, 105.

Juudealainen profeetta haudattiin Beetelin valehtelevan profeetan kanssa, joka nimitti häntä ”veljekseen”, ja hänet löydettiin kuolleen kahden vertauskuvan välistä. ”Leijona” edusti hänen kyvyttömyyttään ymmärtää antikristusta, ja ”aasi” on islamin vertauskuva. Laodikealainen adventismi on jo vaikenemisellaan 11. syyskuuta 2001 osoittanut, ettei se tunnista sitä, että kolmannen voihuudon islamia koskeva aihe on keskiyön huuto, myöhäissateen sanoma. Myöhäissateen sanoman tunnustamatta jättäminen on kuolema! Myöhäissade alkoi 11. syyskuuta 2001, kun Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun mahtava enkeli laskeutui alas, kun New Yorkin suuret rakennukset syöstiin maahan. ”Sade” on sanoma, ja sanoma on tunnistettava, jotta se voidaan vastaanottaa.

”Meidän ei tule odottaa myöhäissadetta. Se tulee kaikkien niiden päälle, jotka tunnistavat ja omaksuvat armon kasteen ja sadekuurot, jotka lankeavat päällemme. Kun kokoamme valon sirpaleet, kun arvostamme Jumalan varmoja armotekoja, hänen, joka mielellään näkee meidän luottavan Häneen, silloin jokainen lupaus täyttyy. [Jesaja 61:11 siteerattu.] Koko maa on täyttyvä Jumalan kirkkaudella.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 984.

”Koko maa” tietää, mitä tapahtui 11. syyskuuta 2001, mutta jotta voitaisiin vastaanottaa sanoma, joka alkaa siitä ja lopulta valaisee koko maan Jumalan kirkkaudella, tämä sanoma on tunnistettava. Sana ”tunnistaa” merkitsee ”palauttaa mieleen tai saada takaisin tieto jostakin, joko tunnustaen tuo tieto tai olematta sitä tunnustamatta. Tunnistamme henkilön etäältä, kun muistamme nähneemme hänet ennen tai että olemme aiemmin tunteneet hänet. Tunnistamme hänen kasvopiirteensä tai hänen äänensä.” Webster’s 1828 Dictionary.

Ainoa tapa, jolla laodikealainen adventisti voi tunnistaa myöhäissateen sanoman, joka saapui 11. syyskuuta 2001, on se, että hän tunnistaa nähneensä saman jumalallisen voiman ilmauksen menneisyydessä. Elokuun 11. päivänä 1840 Ilmestyskirjan kymmenennen luvun väkevä enkeli laskeutui alas, kun islamin toisen voi-huudon profetia täyttyi. Tuo historia toistui täydellisesti, kun 11. syyskuuta 2001 Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli laskeutui alas, kun islamin kolmannen voi-huudon profetia täyttyi, ja se, ettei tunnista kolmannen voi-huudon islamia, merkitsee sitä, että villi arabialainen aasi kuljettaa ihmisen siihen kuolemaan, jonka aiheuttaa nykyajan Babylonin leijona.

Efraimin juopuneet, jotka eivät kykene lukemaan sinetöityä kirjaa, eivät voi nähdä milleriläisen historian toistumista, sillä tuon tunnistamisen perustana on myöhäissateen menetelmä: ”rivi rivin päälle”. Käsitystä siitä, että Jumalan voiman ilmeneminen milleriläisessä historiassa toistuu viimeisinä päivinä, ei voida ylläpitää luopioituneen protestantismin ja katolilaisuuden metodologialla.

”Enkelin, joka yhtyy kolmannen enkelin sanoman julistukseen, on määrä valaista koko maa kirkkaudellaan. Tässä ennustetaan maailmanlaajuista ja poikkeuksellisen voimallista työtä. Vuosien 1840–44 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen lähetyksasemaan maailmassa, ja joissakin maissa vallitsi suurin uskonnollinen kiinnostus, mitä missään maassa on nähty sitten kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen; mutta nämä jäävät toisarvoisiksi sen mahtavan liikkeen rinnalla, joka syntyy kolmannen enkelin viimeisen varoituksen vaikutuksesta.” Suuri taistelu, 611.

Nykyaikaisen Israelin sokeat johtajat joutuvat oman metodologiansa pakottamina torjumaan totuuden siitä, että viimeisinä päivinä tulee tapahtumaan Jumalan voiman ilmenemisen toistuminen, niin kuin entisinä vuosina.

”Tässä näemme, että seurakunta — Herran pyhäkkö — oli ensimmäinen, joka sai tuntea Jumalan vihan iskun. Vanhat miehet, ne, joille Jumala oli antanut suuren valon ja jotka olivat seisonet kansan hengellisten etujen vartijoina, olivat pettäneet heille uskotun tehtävän. He olivat omaksuneet kannan, ettei meidän tarvitse odottaa ihmeitä eikä Jumalan voiman silmiinpistävää ilmenemistä kuten entisinä päivinä. Ajat ovat muuttuneet. Nämä sanat vahvistavat heidän epäuskoaan, ja he sanovat: Herra ei tee hyvää eikä tee pahaa. Hän on liian armollinen kohdatakseen kansaansa tuomiolla. Näin ‘Rauha ja turvallisuus’ on niiden miesten huuto, jotka eivät enää koskaan korota ääntänsä kuin pasuuna osoittaakseen Jumalan kansalle heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Nämä mykät koirat, jotka eivät tahtoneet haukkua, ovat niitä, jotka saavat tuntea loukatun Jumalan vanhurskaan koston. Miehet, neitsyet ja pienet lapset kaikki menehtyvät yhdessä.” Testimonies, osa 5, 211.

Laodikealainen sokeus, jossa Jerusalemin oppimattomia hallitsevat oppineet miehet ovat, tekee heidät kykenemättömiksi tunnistamaan myöhäissateen, sillä he eivät ainoastaan käytä turmeltunutta raamatullista metodologiaa, vaan heidän väärän päättelynsä johtopäätökset asettavat heidät sellaiseen asemaan, että he kieltävät Jumalan voiman minkä tahansa tulevan ilmenemisen, niin kuin entisinä aikoina. Kuitenkin Malakia 3 osoittaa, että kun liiton Sanansaattaja puhdistaa Leevin pojat, silloin ruokauhri on oleva niin kuin muinaisina päivinä.

”Totinen Todistaja julistaa: ’Minä tiedän sinun tekosi.’ ’Tee siis parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja.’ Tämä on todellinen koetus, se todistus, että Jumalan Henki vaikuttaa sydämessä täyttääkseen sinut rakkaudellaan. ’Minä tulen sinun tykösi pian ja siirrän lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.’ Seurakunta on kuin hedelmätön puu, jonka, saatuaan kasteen, sateen ja auringonpaisteen, olisi pitänyt tuottaa runsas sato hedelmää, mutta josta jumalallinen tutkinta ei löydä mitään muuta kuin lehtiä. Juhlallinen ajatus meidän seurakunnillemme! juhlallinen totisesti jokaiselle yksilölle! Ihmeellinen on Jumalan kärsivällisyys ja pitkämielisyys; mutta ’ellet tee parannusta’, se on ehtyvä; seurakunnat, meidän laitoksemme, kulkevat heikkoudesta heikkouteen, kylmästä muodollisuudesta kuolleisuuteen, samalla kun ne sanovat: ’Minä olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse.’ Totinen Todistaja sanoo: ’Etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.’ Tulevatko he koskaan näkemään tilaansa selvästi?”

”Seurakunnissa on oleva ihmeellinen Jumalan voiman ilmestys, mutta se ei vaikuta niihin, jotka eivät ole nöyrytyneet Herran edessä ja avanneet sydämensä ovea tunnustuksen ja parannuksen kautta. Sen voiman ilmestyksessä, joka valaisee maan Jumalan kirkkaudella, he näkevät ainoastaan jotakin, mitä he sokeudessaan pitävät vaarallisena, jotakin, mikä herättää heidän pelkonsa, ja he valmistautuvat vastustamaan sitä. Koska Herra ei toimi heidän käsitystensä ja odotustensa mukaisesti, he asettuvat vastustamaan työtä. ’Miksi’, he sanovat, ’emme muka tuntisi Jumalan Henkeä, kun olemme olleet tässä työssä niin monta vuotta?’ — Koska he eivät vastanneet Jumalan sanomien varoituksiin ja vetoomuksiin, vaan sanoivat itsepintaisesti: ’Minä olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse.’ Lahjakkuus ja pitkä

kokemus eivät tee ihmisistä valon kanavia, elleivät he asetu Vanhurskauden Auringon kirkkaiden säteiden alle ja ellei heitä kutsuta, valita ja valmisteta Pyhän Hengen lahjan kautta. Kun ne ihmiset, jotka käsittelevät pyhiä asioita, nöyrytyvät Jumalan väkevän käden alle, Herra korottaa heidät. Hän tekee heistä ymmärtäviä miehiä — miehiä, jotka ovat rikkaita hänen Henkensä armossa. Heidän voimakkaat, itsekkäät luonteenpiirteensä, heidän itsepäisyytensä, nähdään siinä valossa, joka loistaa maailman Valosta. 'Minä tulen sinun tykösi pian ja siirrän lampunjalkasi paikaltaan, ellet tee parannusta.' Jos te etsitte Herraa kaikesta sydämestänne, hän on teidän löydettävissänne." Review and Herald, 23. joulukuuta 1890.

Juudealaisen profeetan kuolemaa kuvaavat sekä nykyisen Babylonin "leijona", joka on se profeetallinen vertauskuva, joka vahvistaa profeetallisen historian näyn, että myös "aasi". Ensimmäinen maininta islamista Kirjoituksissa on silloin, kun Ismael esitellään "villi-ihmisenä".

Ja hänestä tulee villiaasin kaltainen mies; hänen kätensä on oleva jokaista vastaan, ja jokaisen käsi häntä vastaan; ja hän on asuva kaikkien veljiensä nähden. 1. Moos. 16:12.

Ensimmäisen maininnan sääntö Raamatussa osoittaa, että kaikki vertauskuvan ominaispiirteet sisältyvät siihen, sillä Jumalan sana on siemen, ja siemenessä on koko se DNA, joka on tarpeen koko kasvin saattamiseksi täyteen hedelmään. Sana, joka on käännetty ilmauksella "villi mies", on sama sana kuin "villi arabialainen aasi". "Aasi" on totuuden Kirjoituksissa yksi islamin vertauskuvista.

Hesekielin kirjan kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun sanoma, joka herättää kuolleet luut eloon niin, että ne nousevat jaloilleen suurena sotajoukkona, on kolmannen Voi-huudon islamin sanoma, ja tuo sanoma on viimeisten päivien keskiyön huudon sanoma. Sisar White opettaa suoraan, että Kristuksen voitollinen sisääntulo Jerusalemiin edusti keskiyön huudon sanomaa.

"Keskiyön huutoa ei niinkään kannattanut väittely, vaikka raamatullinen todistus oli selvä ja ratkaiseva. Sen mukana kulki pakottava voima, joka liikutteli sielua. Ei ollut epäilystä, ei kyselyä. Kristuksen riemullisen Jerusalemiin ratsastamisen yhteydessä kansa, joka oli kokoontunut maan kaikista osista viettämään juhlaa, virtasi Öljymäelle, ja liittyessään siihen joukkoon, joka saattoi Jeesusta, he tempautuivat hetken innoitukseen ja auttoivat voimistamaan huutoa: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen!' [Matthew 21:9.] Samalla tavoin myös ne epäuskoiset, jotka virtasivat adventistikokouksiin — jotkut uteliaisuudesta, jotkut vain pilkatakseen — tunsivat sen vakuuttavan voiman, joka liittyi sanomaan: 'Katso, Ylkä tulee!'" Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys on viimeinen sanoma, joka avataan sinetit murtamalla viimeisinä päivinä, ja siihen sisältyy kolmannen Voi-huudon islam. Kun Kristus, joka on se sanoma, jonka sinetit murretaan, saapui Jerusalemiin ja siten oli viimeisten päivien keskiyön huudon esikuva, häntä kannettiin (hänen sanomaansa kannettiin) "aasin" selässä. Kristuksen vanhurskauden viimeistä sanomaa kantaa islam.

Islam oli, on ja tulee olemaan villi mies, kuten villi Arabian aasi sitä kuvaa, ja jokainen, joka tahtoo nähdä (ja on monia, jotka eivät tahdo nähdä), voi helposti "tunnistaa", että se sodankäynti, jota Islam nyt harjoittaa, on villiä mielettömyyttä. Valmius tehdä itsemurha uskoen, että

tuonpuoleisessa on oleva jokin suuri seksuaalinen palkkio, on saatanallista mielettömyyttä. Islamin ensimmäinen maininta osoitti, että Islam olisi villi mies.

Islamin sodankäynti tuo koko ihmiskunnan yhteen taistelemaan kolmannen Voi-huudon kärjistyvää sodankäyntiä vastaan. Islam on profeetallinen logiikka yhden maailmanhallituksen toimeenpanolle, ja globalistit opettavat, että he tarkoituksellisesti palauttavat juutalaiset takaisin Israelin maahan toisen maailmansodan jälkeen voidakseen käyttää Islamin muinaista vihaa juutalaisia kohtaan kolmannen maailmansodan käynnistämiseksi. Globalistit uskovat, ja ovat opettaneet jo vuosikymmenten ajan, että he tarvitsevat kolmannen maailmansodan toteuttaakseen yhden maailmanhallituksensa. Globalistien turmeltuneet vaikuttimet, sellaisina kuin he ovat ne omin sanoin ilmaisseet, sopivat Islamin raamatulliseen rooliin.

Mahdollisesti vakavin osa Ismaelin profeetallista DNA:ta siinä jakeessa, jossa hänet ensi kerran mainitaan, on se tosiasia, että hänen henkensä, joka on ”villi-ihmisen” henki, ”asuu kaikkien veljiensä edessä”. Ajatus siitä, että vain jotkin radikaalin islamin lahkot olisivat osallisina kolmannessa Voi-huudossa, ei ole sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa. Yleinen poliittisesti korrekti käsitys, jonka mukaan jokaisessa uskonnollisessa suuntauksessa on muutamia pahoja omenoita ja että muslimiuskonnon enemmistö on rauhaa rakastavia kansalaisia, ei ole yhtäpitävä sen enempää heidän oman pyhän kirjansa kuin Raamatunkaan kanssa.

Koraani opettaa, että jokaisen Allahin seuraajan velvollisuus on saattaa koko maailma šaria-lain mukaiseksi, ja ensimmäinen Islamin maininta Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa osoittaa, että Ismaelin ”villin miehen” henki on jokaisessa islamin seuraajassa. Koraani opettaa suoraan kannattajiaan teeskentelemään säädyllisyyttä silloin, kun he elävät alueilla, joilla heillä ei vielä ole kykyä pakottaa uskonnollista hallintaansa väestön ylle, samoin kuin katolilaisuuskin.

Juudasta tullut profeetta kohtasi Jerobeamin silloin, kun hänen valtakuntansa vasta oli vihitty käyttöön. Luopioprotestantismi alkoi vuonna 1844, ja sen kohtasi välittömästi milleriläinen adventismi, joka oli astunut Kaikkeinpyhimpään ja löytänyt Jumalan lain, mukaan lukien seitsemännen päivän sapatin. Milleriläistä adventismia kehoitettiin, kuten Jeremian edustamana, palaamaan Jumalan tykö, mutta ei koskaan palaamaan ”pilkkajien kokoukseen”. Juudasta tulleelle profeetalle sanottiin, ettei hänen tullut palata samaa tietä, jota oli tullut, eikä syödä tai juoda Beetelin valheellisen profeetan ruokaa, mutta hän teki niin. Juudasta tulleen profeetan kuolema sijoitettiin vertauskuvallisesti kahden symbolin väliin, jotka edustivat paaviutta ja islamia. Laodikealainen adventismi ei kykene näkemään noita kahta totuutta, sillä vuonna 1863 se puhkaisi omat hengelliset silmänsä ja alkoi peittää ne jalokivet ja sen menetelmän, joita William Miller käytti adventismin perustusten laskemiseksi, väärennetyillä kolikoilla ja jalokivillä sekä luopioprotestantismin ja katolisuuden menetelmällä.

”Likaharja-Mies” lakaisee nyt lattiaansa, palauttaa jalokivet ja antaa ne Millerille asetettaviksi hänen pöydälleen, mutta adventismi on sokaistu uskomuksesta, että he ovat se jäännöskansa, joka nostettiin esiin Hänen kansanaan vuonna 1844.

Älkääkä luulko voivanne sanoa mielessänne: Meillä on isänä Abraham; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää Abrahamille lapsia. Jo nyt on myös kirves pantu puitten

juurelle; sentähden jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan maahan ja heitetään tuleen. Minä kastan teidät vedellä parannukseen; mutta se, joka tulee minun jälkeeni, on minua väkevämpi, jonka kenkiä minä en ole arvoinen kantamaan: hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa tarkoin puimatanterensa ja kokoaa nisunsa aittaansa; mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella. Matteus 3:9–12.

Laodikealainen adventismi oksennetaan ulos Herran suusta, lukuun ottamatta niitä yksilöitä, jotka saattavat tehdä parannuksen. Laodikealainen adventismi on haudattava samaan hautaan, johon on haudattu entinen liittokansa, joka hylkäsi Millerin sanoman, sillä hekin ovat nyt entistä liittokansaa suhteessa niihin sataan neljäänkymmeneen neljään tuhanteen. Vuoden 1863 kapina on kuvattu siinä profeetassa, joka tuli Juudasta ja joka myös jätti ennustuksen kuningas Joosiasta.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.

”Sen sijaan, että tulisimme maailman kaltaisiksi, meidän tulee tulla yhä selvemmin maailmasta erottuviksi. Saatana on yhtynyt ja tulee edelleen yhtymään kirkkoihin tehdäkseen mestarillisen hyökkäyksen Jumalan totuutta vastaan. Kaikki, mitä Jumalan kansa tekee murtautuakseen maailmaan, herättää päättäväistä vastustusta pimeyden voimissa. Vihollisen viimeinen suuri taistelu on oleva mitä päättäväisin. Se on oleva viimeinen taistelu pimeyden voimien ja valon voimien välillä. Jokainen Jumalan tosi lapsi taistelee urhoollisesti Kristuksen puolella. Ne, jotka tässä suuressa kriisissä sallivat itsensä olla enemmän maailman kuin Jumalan puolella, asettuvat lopulta kokonaan maailman puolelle. Ne, jotka joutuvat hämmennyksiin ymmärryksessään Sanasta ja jotka eivät kykene näkemään antikristuksen merkitystä, asettuvat varmasti antikristuksen puolelle. Nyt ei ole aikaa mukautua maailmaan. Daniel seisoo osassaan ja paikassaan. Danielin ja Johanneksen profetiat on ymmärrettävä. Ne selittävät toisiaan. Ne antavat maailmalle totuuksia, jotka jokaisen tulisi ymmärtää. Näiden profetioiden tulee olla todistuksena maailmassa. Täytyessään näinä viimeisinä päivinä ne selittävät itse itsensä.”

”Herra on aikeissa rangaista maailmaa sen vääryydestä. Hän on aikeissa rangaista uskonnollisia yhteisöjä siitä, että ne ovat hylänneet niille annetun valon ja totuuden. Suuri sanoma, joka yhdistää ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanoman, on annettava maailmalle. Tämän tulee olla työmme ydin. Ne, jotka todella uskovat Kristukseen, mukautuvat avoimesti Jehovan lakiin. Sapatti on merkki Jumalan ja Hänen kansansa välillä, ja meidän tulee tehdä Jumalan lakiin mukautumisemme näkyväksi viettämällä sapattia. Sen tulee olla tunnusmerkki Jumalan valitun kansan ja maailman välillä. On sangen merkittävää olla uskollinen Jumalalle. Tähän sisältyy terveystodistus. Se merkitsee, että ruokavaliomme tulee olla yksinkertainen ja että meidän tulee olla kohtuullisia kaikessa. Pöydissä niin usein nähtävät monet ruokalajit eivät ole tarpeellisia, vaan erittäin vahingollisia. Mieli ja ruumis on säilytettävä mahdollisimman hyvässä terveydentilassa. Vain ne, joita on kasvatettu Jumalan tuntemisessa ja pelossa, tulisi valita kantamaan vastuuta. Ne, jotka ovat olleet kauan totuudessa mutta eivät kykene erottamaan vanhurskauden puhtaita periaatteita pahan periaatteista ja joiden ymmärrys oikeudenmukaisuudesta, laupeudesta ja Jumalan rakkaudesta on hämärtynyt, tulisi vapauttaa vastuusta.

”Jumalalla on kansalleen tärkeitä opetuksia opittavana. Jos nämä opetukset olisi opittu aikaisemmin, hänen asiansa ei olisi siellä, missä se tänään on. Yksi asia on tehtävä. Totuutta ei tule salata saarnaajilta eikä vastuullisissa asemissa olevilta miehiltä pelosta, että heidän epäsuosionsa koituisi osaksi. Laitoksiimme on liitettävä miehiä, jotka sävyisyydessä ja viisaudessa julistavat kaiken Jumalan neuvon. Jumalan viha syttyy niitä vastaan, jotka lihallisessa turvallisuudessa ja ylpeydessä ovat osoittaneet halveksuntaa hänen hallintoaan kohtaan. He saattavat asian menestyksen vaaraan.

”Jokainen väärä tie on petos, ja jos siinä pysytään, se tuo lopulta turmion. Sen tähden Herra sallii niiden, jotka pitävät kiinni vääristä suunnitelmista, joutua perikatoon. Juuri sillä hetkellä, jolloin kuullaan ylistystä ja imartelua, äkillinen tuho tulee. On niitä, jotka siitä huolimatta, että tietävät toisten saaneen nuhdetta uskottomuutensa tähden, kääntyvät pois varoituksesta. Nämä ovat kaksin verroin syyllisiä. He tiesivät Herran tahdon eivätkä sitä tehneet. Heidän rangaistuksensa on oleva suhteessa heidän syyllisyyteensä. He eivät tahtoneet ottaa vaarin Herran sanasta.” Kress Collection, 105, 106.